

Prædiken til 2. påskedag 2021. Lukas 24,13-35.

Det er påske! Kristus er opstanden!

I torsdags, ved vores skærtorsdags gudstjeneste, slukkede vi lysene på alteret til sidst i gudstjenesten, som vi altid gør forud for langfredag.

Nu er opstandelsen sket, alterlysene er tændt igen.

I torsdags slukkede vi også de tre lys her på døbefonten forud for langfredag.

Det ene lys er nedsænket i dåbsfadet, som et symbol på gravhulen.

Også dét lys blev slukket, som et symbol på Jesu død.

Nu er opstandelsen sket, og lysene er tændt igen.

Livets lys sprængte sig vej ind i gravens mørke.

Død blev forvandlet til liv: der var ingen død Jesus i gravhulen, da kvinderne kom derud tidligt påskemorgen for at salve ham.

De havde forberedt de velduftende olier med de bedste urter, de havde.

Det skulle allerede have været gjort, før Jesus blev lagt i graven, men det havde ikke kunnet lade sig gøre. Jesus blev taget ned af korset langfredag eftermiddag og lagt direkte i dén klippehule, der skulle være hans grav.

Det var sabbat fra fredag eftermiddag. Så kunne man ikke gøre en død i stand.

Nu kom de påskemorgen for at gøre det. Men den store sten fra skubbet væk fra graven, og der sad en engel derinde og sagde, at Jesus var opstået.

Det gjorde kvinderne bange. Men englen sagde til kvinderne, at de skulle fortælle disciplene om den tomme grav og Jesu opstandelse.

”Gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham, som han har sagt jer det”!

Det gjorde kvinderne så. De fortalte disciplene, hvad de havde set og hørt tidligt om morgenen.

Vores 2. påskedags Evangelium tager denne tråd op direkte. To af disciplene er nu på vej væk fra Jerusalem og har kurs mod Emmaus. Der er ingen grund til at blive i Jerusalem, for det, kvinderne har fortalt dem, er bare FOR usandsynligt. Kvinder snakker jo, som, de har forstand til.

Og så kommer denne her fremmede og slår følge med dem. Han virker meget uoplyst, den fremmede.

”Du må da være den eneste, der ikke har hørt om ham Jesus fra Nazaret, der er blevet korsfæstet i Jerusalem, selvom vi havde troet, han skulle være Israels frelser.

Men nu er han død, så det var jo lidt af en fiasko.

Men det mærkelige er, at der har været nogle kvinder ude og kigge, og graven var tom, og engle sagde til dem, at Jesus lever”!

Nu bliver den fremmede vred: ”Åh, I har da heller ikke forstået noget som helst! Hele den jødiske Bibel – altså det, vi kalder Det Gamle Testamente – er jo fyldt med forudsigelser om den kommende Kristus, hans lidelse, død og opstandelse!”

I kunne jo også have hørt ordentligt efter, hvad kvinderne fortalte, englen havde sagt:

”Gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham – som han HAR sagt jer det”!

For Jesus har i levende live fortalt jer disciple om, hvad der skulle ske med ham. I har bare ikke hørt ordentligt efter.

Sagde den fremmede. Som selvfølgelig var den opstande Jesus. Det kunne de to disciple bare først se, da han brød brødet ved måltidet i Emmaus.

Og vi andre i dag, 2000 år efter, skal vel heller ikke gøre os bedre end disciplene. Skal der ikke også sommetider noget specielt til, før vi kan se og indse, at det er sandt med ham dér Jesus fra Nazaret? Noget, der får os til at vende om fra vores hverdagstravlhed væk fra det væsentligste?

De to disciple på vej væk fra Jerusalem vendte om og skyndte sig tilbage til Jerusalem, da de havde genkendt Jesus.

Nu tænkte de ikke mere, at kvinderne ved den tomme grav snakkede, som de havde forstand til.

For det viser sig, at kvinderne ved den tomme grav netop ikke snakker, som de har forstand til.

De snakker derimod om dét, som ingen mennesker, mænd eller kvinder, har forstand til at forstå.

Opstandelsen.

Opstandelsestroen skal ikke slå rod i os med forstanden eller fornuften.

Den skal sås i os som frø - til tro.

Glædelig påske!

Amen.

Salmer:

234: Som forårssolen morgenrød

243: Luk øjne op, al kristenhed

222: Opstanden er den Herre Krist

Udendørs synges:

218: Krist stod op af døde